

LXXVII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ordning af Statens Forhold til Den danske Landmandsbank, Hypothek- og Vekselbank.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 28. Marts 1928).

Udvalget har holdt en lang Række Møder (i alt 19) og gennemdrøftet Landmandsbankens Forhold. For at faa størst mulig Klarhed over Forløbet af Bankens Virksomhed i Aarene siden 1922 er der gennem Ministeriet indhentet meget omfattende Oplysninger saavel fra Bankens Ledelse som fra de af Ministeriet nedsatte Udvalg, Embedsmandsudvalget og Tomandsudvalget.

Der er endvidere ført en Række mundtlige Forhandlinger med Landmandsbankens Ledelse samt med Tomandsudvalget, Departementschef Dalhoff og Nationalbankdirektør Green.

Af Hensyn til de modtagne Oplysningers fortrolige Karakter er de ikke optaget i Betænkningen.

Fra flere Sider er der sket Henvendelser til Udvalget og fremsat forskellige Forslag til Ordning af Bankens Forhold. Blandt andet er Henvendelse sket fra Bankens Pensionister. De Forhold, som denne Henvendelse omhandler, mener Udvalget under Hensyn til den foreslaede Ordning naturligt maa henhøre under Bankens Ledelse.

Samraad har gentagne Gange været afholdt saavel med Ministeren for Industri,

Handel og Søfart som med Finansministeren.

Efter at Udvalget havde gennemgaaet de indhentede Oplysninger og ført en almindelig Drøftelse af det foreliggende Spørgsmaal, nedsattes den 17. Marts et Underudvalg, hvis Flertal sammen med Handelsministeren er naaet til Enighed om et af Ministeren stillet Forslag til en Nyordning af Landmandsbankens Forhold.

Dette Forslag er derefter tiltraadt af hele Udvalget med Undtagelse af Christmas Møller og Zahle, se Ændringsforslaget.

Ændringsforslaget, som *Udvalgets Flertal* (Fr. Andersen [Kh.-Frb. ø. Stkr.], Andreasen, Elgaard, H. P. Hansen, Hauge, Aksel Jensen, Kyed, Hans Nielsen, Pinstrup, Pitzner, Pürschel, Tange og Stauning) saaledes har samlet sig om, tager Sigte paa at skabe et saadant Grundlag for en Fortsættelse af Landmandsbankens Virksomhed, at den nugældende Statsgaranti gradvis kan afvikles, og at Bankens Stilling i det hele taget ved Udløbet af Garantiperioden den 1. April 1932 kan være en saadan, at Statsgarantiens Bortfald paa det nævnte Tidspunkt er sikret. I denne Henseende er der fra Flertallets Side lagt megen Vægt paa, at Landmandsban-